

Ved graven

L. rev. 865

1. Så ta da mine hender, Og før mig frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, Enn ei et fjed;
Hvor du mig fører ene, Jeg følger med.

2. La intet mer oss skille, Ta helt mig hen,
Og gjør mig ganske stille, O sjelevenn!
Ved dine føtter ene Er barnet trygt,
På dig, på dig alene Min tro er bygt.

3. Selv om jeg ei fornemmer Din sterke hånd,
Min salighet dog fremmer Din gode ånd.
Så ta da mine hender Og før mig frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!

Takk for all vennlig deltakelse!
Familien

Prest: Karl Johan Bjørge Organist: Ole Johan Monsen
--

Hans Marinius Isaksen

Født 06.11.1939 - død 24.04.2018

Manndalen bedehus
fredag 4. mai

L. rev. 842

1. O bli hos mig! Nu er det aftentid,
Og mørket stiger- dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
Du hjelpeløses hjelper, bli hos mig!

2. Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
Og jordens lys alt mørkner og går bort;
Forandrings skygge følger tro min vei
- O du som ei forandres, bli hos mig!

3. Hver time trenger jeg din sterke vakt,
Kun for din nåde viker mørkets makt;
Hvor skal jeg vandre trygt foruten dig?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos mig!

4. Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
Sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet;
Hvor er din brodd, du siste fiende? Nei
- Ved dig jeg seirer; Herre, bli hos mig!

5. O la mig se ditt kors i dødens gys,
Driv mørket bort og vær mig livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei!
I liv og død, o Herre, bli hos mig!

L. rev. 619

1. Den store, hvite flokk, å se
Som tusen berge full av sne
Med skog omkring Av palmesving,
For tronen hvo er de?
Det er den helte skare som
Av hinden store trengsel kom
Og har sig todd I lammets blod
Til himlens helligdom.
Der holder de nu kirkegang
Med uopphørlig jubelklang
I høie kor, Hvor Gud han bor
Blandt alle englers sang.

2. Her gikk de under stor forakt,
Men se dem nu i deres prakt
For tronen stå Med kroner på
I himlens prestedrakt!
Sant er det, i så mangel nød
En tårestrøm på kinnen fløt,
Men Gud har dem, Straks de kom hjem,
Avtørret på sitt skjød.
Nu holder de og har til best
Hos ham en evig løvsalsfest,
Og Lammet selv Ved livets elv
Er både vert og gjest.

3. Til lykke, kjempesamling, ja
Nu tusenfold til lykke da,
At du var her Så tro især
Og slapp så vel herfra!
Du har foraktet verdens trøst,
Så lev da evig vel og høst
Hvad du har sådd Med sukk og gråt,
Blandt tusen englers lyst!
Opløft din røst, slå palmetakt,
Og syng av himmelsk kraft og makt:
Pris være dig Evindelige,
Vår Gud og Lammet, sagt!

L. rev. 732

1. Gud, når du til opbrudd kaller,
Hele livets dag trer frem:
Barndom, ungdom, moden alder,
Arbeid, hvile, gjerning, hjem.
Alt jeg ser i dødens port:
Sorg og glede, smått og stort.

2. Takk for alle livets gleder,
Tusenfryd ved veiens kant,
Takk for sorgens stille steder,
Takk for hver en venn jeg vant!
Takk for minner, takk for håp,
Takk for smertens bitre dåp!

3. Gud, for dig jeg vil mig bøie,
Skrifte all min synd for dig.
Alt det skjulte ser ditt øie,
Ser du troens gnist hos mig?
Dårlig lød jeg Jesu bud,
Fattig var mitt ord om Gud.

4. Dine råd er mig for høie,
Ei din vei jeg fullt forstår;
Men jeg ser ditt faderøie
Stråle mot mig hvor jeg går.
Også de som foran gikk,
Hilser mig med kjærlig blikk.

5. Jesus sitter ved mitt leie,
Han har tid når andre går;
Han sin fred mig gir i eie,
Han det tause sukk forstår.
Sterkest stråler korsets lys
Midt i dødens kolde gys.

6. Gud, som mig til arbeid kalte,
Og som nu mig hvile bød,
Du som mine dager talte,
Og som gav mig livets brød,
Hjelp mig i den siste vakt!
Klæd mig i din hvite drakt!